

de divina naturali. Hoc enim postulat vox τῆ Φύσεως: Fecerunt Gen-
tes, quæ legis sunt, non tam parentum, aut majorum suorum institu-
tione, sed potius Φύσεως i.e. natura ductu sine externa aliorum infor-
matione, & absq; Speciali divina revelatione forinsecus accedente.
Sic Φύσις illa nos docere asseritur, quæ nemo alius nos docet per in-
stitutionis, quotidiana modum I. Cor. XI. v. 14. nosq; illa Φύσις sci-
re perhibemur Judæ v. 10. quæ non demum, per vocalem aliorum
informationem, sed per inscriptionem naturalem in cordibus sci-
mus. Qui ostendunt, inquit Apostolus v. 15. opus legis scriptum esse
in cordibus suis. Non nudè dicit νόμον sed τὸ ἔργον τῆ νόμου i.e. ipsam
legis rem & sententiam esse scriptam (Scriptione non spirituali, de
quæ Jeremias cap. 31. v. 33. & Hebr. 8. v. 10.) sed naturali v. 14. in cordi-
bus Gentium, non tantum adultorum, sed & infantum, quia natu-
ra est inscriptum, quæ & infantibus competit. Nam γραμῶν θεῶν &
γραμῶν νόμου, itemq; γνωστὸν θεῶν, & γνωστὸν νόμου in cordibus inti-
mè cohærent, & uti γραμῶν νόμου in cordibus est Φύσις, ita ut ab
ipsa nativitate nobis insit, sic & γνωστὸν θεῶν connatum est. vid. Ex-
cellentiss. Dn. D. Quenstedii System. pag. 251. & 252. Θεωρ. III.

§. 2. Idem agnoscunt libri nostri Symbolici; Sic v.g. in Apo-
log. Aug. Conf. Art. 18. pag. 218. dicitur; *Humanam rationem posse lo-
qui de Deo, exhibere DEO certum cultum externo opere.* Quibus sa-
nè indicatur, rationem sibi relictam, seu per vires luminis naturæ
de DEO, ut existente, & colendo, conceptus veros sibi met forma-
re, & sic DEUM cognoscere. In Formula autem Conc. declar. solida
p. 657. expresse dicitur, *humanam rationem seu naturalem intellectum
hominis habere aliquam notitiæ illius scintillulam reliquam, quod sit
DEUS, & particulam aliquam legis tenere.* Et quæquam scintillula
ista notitiæ illius obscura dicatur, tamen non nulla esse dicitur, sed
tantum respectus habetur ad intellectus nostri infirmitatem,
quam, pro ut actu est in hominibus post lapsum non rarò exserat
Conf. Catech. Maj. Luth. in Artic. I. pag. 489. seq.

§. 3. Quod DEUS sit unus in Essentia probatur tam ex Veteri
Deut. 6. v. 4. *Audi Israel Jehova DEUS noster יהוה אחד* Jehova
Unus est. Quod dictum Mosaicum Christus repetit Marc. XII. v.
29. Item cap. 4. v. 35. Esa. 44. v. 6. *Ego primus, & Ego novissimus, &
absq; me non est DEUS; quæ ex Novo Test. I. Cor. 8. v. 6. Nullus est
DEUS*